

Prijs : In België, 5 Frs — In Nederland, 25 Cts

VIJFDE JAARGANG

KUIFJE

IEDERE DONDERDAG

38

DE JACHTHOORN SCHALT! (Zie blz. 4.)

REDING

De bladeren vallen

DE zwaluwen zijn weg, De bomen schenken hun laatste vruchten en verliezen hun bladeren. De Zomer is verroest en mensen en dieren verwachten de Winter.

In de valleien schalt de jachthoorn. Honden blaffen en het opgejaagd wild rent woest door de heesters. Straks zullen de jachstooten triomfantelijk naar de kastelen weerkeren, zwaar beladen met patrijzen, hazen en groot wild. Rond de open haarden en de ronde stamtafels zal de jagersfantazie hoogtij vieren. De pastoors en de notarissen zullen hun hazensoupé's geven en ook de stropers viëren kermis. Binnen enkele dagen is het Bamis en dan weten alle boeren dat het goed weer voorbij is en de lange avonden aanbreken die met verhalen van spoken en kleudes allerhande zullen gevuld worden, tot de kinderen zich niet meer durven verroeren, noch alleen naar bed gaan.

Ik heb altijd veel van de Herfst gehouden, want dit is bij ons 't seizoen van de kermissen en dan kunnen we weer met een boeiend boek achter de ronkende kachel kruipen, naar de vier hoeken van de wereld reizen, de geweldigste avonturen beleven met Klauwaerts, Geuzen, Boeren en Kapers...

Herfsttijd, schone tijd!

Kuifje

Onze Brievenbus

Met genoegen heet ik hier enkele nieuwe leden hartelijk welkom: Herbert Ignace van Melle; Paul Asselberghs van Grimbergen; Freddy Lagae van Waarschoot en Jacky Wielandts van Dendermonde.

Ik geef twintig francs voor nummer 1 en twintig francs voor nummer 2 van **KUIFJE** derde jaargang! Wie bezorgt ze mij? A. BELLON, Graessendreef, 1, Schoten.

F. Corbisier, Zuidindrecht. — Je brief in goede orde ontvangen. Het spijt me erg, doch de Kuifjesverzameling nummer 1, kan ik je niet bezorgen, daar deze reeds lang volledig uitgeput is. Kuifjesbriefpapier is nog wel te verkrijgen. Een omslag met zes brieven kost 6 frs. en een mooie doos 20 frs. Het geld is vooraf te storten op onze P.C.R. 1909.16. Je mag het bedrag ook in postzegels bij je bestelling in de omslag steken. Met een stevige handdruk.

Henk en Wim Jasper, Amsterdam. — Beste vrienden, jullie lange brief deed me veel plezier en ik vind het fijn dat jullie zo'n heerlijke uitstap gemaakt hebben. Indien jullie «Kuifje» niet regelmatig kunnen kopen, zou het dan niet beter zijn een abonnement te vragen bij onze vertegenwoordiger? Het is niet mogelijk het van hieruit op te zenden anders zou ik het graag doen. Beste wensen voor het nieuwe schooljaar. Da-ag!

Willy Vanhaelen, Heverlee. — De rooster is te gebruiken langs de matte kant. Dus met de afgesneden hoek links boven. In nummer 8 van dit jaar staat klaar en duidelijk hoe je de rooster moet gebruiken. Lees dit aandachtig en ik ben er van overtuigd dat je het voor elkaar krijgt. Het briefpapier moet vooraf betaald worden, hetzij door storting op onze P. C. R., hetzij door het insluiten van het bedrag in postzegels. Met een stevige handdruk.

KUIFJE

Administratie, Redactie en Publiciteit: Lombardstraat, 24 Brussel.

Uitgever-Bestuurder: R. LEBLANC. Druckerij: C. Van Corlenbergh, Kelsestraat, 12, Brussel. — In Nederland: W.A. Palm, Boekenimport en -export C.V., Zeestraat, 65*, Den Haag.

OOK JIJ KUNT HARMONIKA SPELEN vlug en zonder vermoeiende studie!

Wij stellen je GRATIS een harmonika ter beschikking.

Vraag de uitvoerige prospectus aan de

Hogere School voor Harmonika, Directie: Ch. De-maele, Mangelstraat, 39, Brussel.

DE AVONTUREN van FEE en FONSKÉ

door Bob DEMOOR

Wees maar stil, Liesje! Wij zullen wel een nieuwe, mooie pop voor je maken.

Het wordt een prachtstuk!

Hier heb je verf en penselen, Fonské.

Allee, wat nu? Zij schijnt er van te schrikken!

DE LEEUW VAN VLAANDEREN

Tekeningen: BOB DE MOOR

Vrij naar H. CONSCIENCE

Deken, deze minnezangen luisterde aan de tenten!

Ha! Zeker een spion! Menen, cast, hem af!

Genade! Ik zoek mijn broeder in het kamp!

Niet! Legendaarde de protesten van de minnestreel worden zijn klederen doorzocht...

Ha! Ha! Dit perkament had hij onder zijn klederen verborgen!

Jan Breydel die, zoals de meesten zijn, niet kan lezen, verbreekt het zegel van de brief.

Doemnis! Het zegel van de koning van Frankrijk! Verraad!!

Wie heeft je naar hier gezonden, schurk! Wat staat er in die brief!?

Genade! Genade!

Breydel rukt zo hevig aan de baard van de bespieder dat de linnen, waarmee hij hem aan de kin houdt, breken...

...? Hemel! Het is Brakels!... Booswicht, je zult je verraad duur bekopen!

Verschuilde ambachtslieden, door het lawaai gewekt, komen toepelogen. Vele onder hen herkennen Brakels. Een beenhouwer werpt de elendeling een strop om de hals en sleurt hem over de grond voort...

Gerechtigheid zal geschieden...

Een der volgende dagen, in het Franse kamp bij Rissel... Een ruiter, bezweet en bestoven, komt de legerplaats opgerend...

Hij stijgt af vóór de prachtige tent van Robert d'Artois, de legeroverste die op dit ogenblik met latrinen edelen aan de dis zit. Aan diezelfde tafel zitten ook Vlaamse ridders, verraders die hun eigen volk gaan bevechten...

Heer, ik kom van Kortrijk. De bezetting van de stad verkeert in grote nood!

Hoezo! Wan mijn heer van Lens het kasteel niet tegen een hoop voetgangers verdedigen?

U verlist, u heer. De Vlamingen hebben een leger bijeengebracht dat men niet mag onderschatten! Het is zeker dertigduizend man sterk en er komen nog steeds Kluwaerts uit alle hoeken van Vlaanderen naar Kortrijk! Het is of zij bijeengetoverd worden!

Dit is een gelegenheid die wij niet mogen laten voorbijgaan! Wij zullen die rabauwen onder de hoeven van onze paarden verhoepelen! Heren, beveel uw soldaten dat zij zich gereed maken!

Ha! Ha! Het uur der waak is aangebroken! En zowaar ik de Châtillon heet, er zullen niet veel Vlamingen overblijven!

Wij vertrekken!

De bazuinen schallen en een tijd later breken de Franse soldaten naar Kortrijk... Ha, zij zullen Vlaanderen eens gaan schoonvagen!...

DE JACHTHOORN SCHALT

Geïllustreerd door DIRK ROBYNS

en de koude hen bijna te pakken heeft.

De bijlagen van de houthakkers weergalmen door het woud. De bomen worden geveld, gezaagd en op vrachtwagens naar de stad gevoerd. Het maakt ons weemoedig, want we houden van de bomen die ons hun vruchten, hun schaduw, hun bladerdooi en kleurenpracht schenken. Nu moeten ze dienen voor balken, planken, of het worden blokken die in ons houtvuur knetteren.

De pijnbomen, de sparren en lorkbomen worden tot meubels verwerkt, van de beuk maakt men trappen, stoelen en de hechten van het gereedschap, van de machtige eiken zware deuren, tafels en stijlmeubelen. Met de berken stookt men de broodovens op de boerderij, en de populier en de Canadese eik leveren het hout voor de klompen van onze boeren. Aan dit alles schijnt het roodborstje te denken, dat de houthakkers gezelschap houdt. Het guitig eekhoortje loopt geruisloos langs een tak en springt dan opeens in wijde boog naar de volgende boom. Het springt zo vederlicht alsof zijn lange staart een vleugel was. Het eekhoortje is blij en ombekommerd, want op een warm plekje onder het mos ligt reeds een voorraad eikels en beukenootjes geborgen, zodat het hongerspook wettig kan zijn.

Mollig en rond wandelt de egel over de droge bladeren. Hij filosofeert aldus:

Waarom je opwinden, omdat de Winter in aantocht is? Het is allemaal doodeenvoudig: je zoekt een warm hoekje onder de bladeren, rolt je op en slaapt! De Winter gaat wel vanzelf voorbij. Als de eerste warmte in je neus kittelt, trekt je voorzichtig één oog open. Dan een tweede, en meteen kun je weer op jacht gaan, want de Lente is in 't land!

In de Ardennen worden de everzwijnen nu driester en komen in bende tot in de nabijheid van de hofsteden, waar ze nog aardappelen vinden. Ze zijn er verlekkerd op en kunnen er een behoorlijke hoeveelheid van binnen spelen. Ze woeien met hun logge poten en stevige snuiten de velden zo grondig om, dat het heel wat werk kost alles weer in de plooi te krijgen. Dat de boeren hiermee niet in hun schik zijn spreekt vanzelf!

Wanneer zo'n bende wilde zwijnen de omtrek komt onveilig maken, wordt op het dorp de jachthoorn geblazen. Alle flinke boerenzonen nemen hun jachtgeweer of karabijn van de muur en gaan naar het bos. Hier verdelen ze zich in twee groepen: de mannen die degelijk gewapend zijn leggen zich achter een boom of struik op de

loer. De anderen verspreiden zich op een bepaalde breedte en «rijven» nu letterlijk het bos. Ze fluiten, schreeuwen, roepen, trommelen op oude ketels en slaan deksels tegen mekaar dat horen en zien vergaan. Zo worden de everzwijnen opgejaagd en naar de kant van de jagers gedreven. Zo'n expeditie is niet zonder gevaar en alle deelnemers zijn dan ook voorzien van een lang, scherp mes. Meer dan één heeft dit reeds moeten gebruiken om zich tegen zo'n woedend beest te verdedigen.

In de streken waar de everzwijnen al te stout en gevaarlijk zijn, klimmen de boeren in de bomen om hen op te jagen.

Intussen liggen de jagers stil te wachten. Ze houden de hand aan de trekker, gereed om dadelijk te vuren. Het geluid dat door het bos trilt komt dichterbij, dichterbij. Opeens een geknor, een woest galop en het geluid van brekende takken, en struiken. Daar komt een zwijn aangestoven! Het is zeker een dier van honderd à honderd

De Zomer schonk ons de weelde van zijn schoonheid en pracht. Met volle teugen mochten we genieten van al die heerlijkheid. Nu heeft de Herfst zich in het land genesteld en een tover van kleuren rond zich gespreid: goudgeel, roestkleurig, wijnrood en bruin. De bladeren vallen en vormen onder je voeten een ritselfend tapijt. De natuur maakt zich gereed voor haar winterslaap.

De vogels houden troepenschouw en kwetteren hun reisplannen tegen elkaar op. De zwaluwen scheren tijlend omheen de schuren en de jongen van dit jaar, zowel als de ouders, zijn gereed om de grote reis aan te vangen naar het land waar de lotus bloeit.

In de bomen en in de klimop tijlen en kwetteren de spreuwen luidruchtig, en ieder dag wordt die schaar wildebrassen talrijker. Ook de levendige vinken maken zich gereed om ons land te verlaten. In korte trekken gaat het naar het Zuiden toe. Onderweg spelen ze hier en daar een poosje, tot ze geen eten meer vinden

vijftig kilo, het is woedend en verbrijzelt alles wat op zijn weg staat...

De jager houdt zijn adem in... Ingespannen tuurt hij naar de kant waar hij het geluid hoort... Een schot weerklinkt!

Het everzwijn is gekwetst, maar niet dood en stormt recht op de jager af. Deze springt op zij, maar het everzwijn geeft het niet op en komt reeds opnieuw aanzetten. De jager ontsnapt op een haar na!

Hij buigt zich voorover en ploft het lange mes in de flank van het dier.

De jager hijgt zwaar en op zijn gezicht staat te lezen, dat het hem veel inspanning kostte die vijand neer te vellen.

Het woud weer stil in het woud. Tussen de laaghangende wolken is nog een purperen rand van de milde Septemberzon zichtbaar.

Met zware vleugelslag wieken de wilde eenden naar het Zuiden...

DE RIDDER MET DE ROOS

De page Guccio wordt van diefstal beschuldigd en van het kasteel verjaagd. Hij wordt opgenomen en opgevoerd door bandieten. Op een dag zwervt hij rond het kasteel, ziet een jonge amazone in doodse voor en redt haar...

« Is Guido, de stalmeester, nog altijd op het kasteel? » vroeg Guccio aan het meisje. — « Ja, antwoordde ze, kent u hem? »

« O!... Een beetje, maar dat is lang geleden... Daar zijn uw vrienden, ik verlaat u. Vaarwel en groet heer Guido vanwege Guccio, die hem graag zou ontmoeten. »

« Maar wacht dan toch een ogenblik. Waarom ben je zo haastig? Waarom ga je heer Guido niet zelf opzoeken?... Je hebt me het leven gered, ik zal je aan mijn oom voorstellen, hij wil je zeker persoonlijk danken. »

Zodra haar broer en enkele vrienden ter plaatse zijn, vertelt de jonge Vannuccia wat er gebeurd is. De ruiters bewonderen de moed en de kracht van Guccio en dringen er op aan dat hij mee naar het kasteel zou rijden.

Guccio bezwijkt voor hun vriendelijkheid en gaat mee. Al te haast, die hij koesterde tegenover de inwoners van het kasteel, smelt als sneeuw voor de zon; hij vindt het zelfs belachelijk.

De oude markies van Riporossa ontvangt Guccio vriendelijk en is hem heel dankbaar omdat hij het leven van Vannuccia redde. De vroegere page wordt in 't nieuw gestoken en tot jachtmeester benoemd.

Op het kasteel herkende niemand de kleine page van eertijds. Guido was oud geworden en haast blind, en vrouwe Gilla sedert lang dood. Als Guccio de oude stalmeester ziet, koestert hij geen haat meer, doch wel medelijden.

« Ben je hier niet gelukkig? » vraagt Vannuccia op zekere dag. — « Integendeel, hakkelde Guccio, ik ben zeer gelukkig, maar ik ben dit fijne leventje niet gewoon. »

« Wil je ons verlaten? » riep het meisje, dat haar ontroering nauwelijks kon verbergen. — Guccio bekeek haar verbaasd en vroeg: « Zou je het zo erg vinden? »

« Ja, antwoordde ze openhartig, ik vind dat je dapper en goed bent en ik houd van je gezelschap. »

Guccio is verlagen en voelt zich beschamde over de wraakplannen welke hij had gemaakt. Een ogenblik roept hij de behoeftigste te bekennen, maar dan bedwingt hij zich. Waarom zou hij dit eertijds en openhartig gemoed bedroeven?

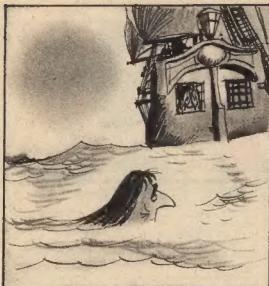
(Wordt voortgezet.)

DE DUIVELSBERG

TEKST EN TEKENINGEN VAN BEUVILLE
NAAR ROMAN
VAN EUG. SUE

Om de hertog van Monmouth te redden, heeft de Croustillac de dood getrotseerd. Op het ogenblik dat de hertog naar de Fulminante wil komen om hem te bevrijden, stort hij zich in zee...

De ridder die kan zwemmen als een vis, bleef zo lang mogelijk onder water. Als hij weer te voorschijn komt, is hij nog slechts een paar meter van de Cameleon, waar Jacques van Monmouth reeds treurt om zijn dood.

Geholpen door de hertog en een paar matrozen slaat de ridder rit op de brug van de brigantijn. « Ik geloof dat ik yaa ver kom, lacht de ridder terwijl hij het water uit zijn kleren schudt. » De passagiers van de Fulminante zijn nog niet van hun verbazing bekomen...

De hertog en Angela, die meeler is dan ooit, omhelzen de ridder hartelijk. Dan flustert de hertog enkele woorden in het oor van de Croustillac en deze verdwijnt met kapitein Ralph, commandant van de Cameleon.

Beiden nemen plaats in een sloep en reelen naar de Licorne, waar de ridder opgewacht wordt door de goede kapitein Daniel. Deze laatste is erg blij zijn blinde passagier terug te zien. Hij waarschuwt hem immers voor alle gevaren van de Duivelsberg...

Kapitein Ralph keert alleen terug aan boord van de Cameleon en brengt de hertog verslag uit. De hertog zegt: « De edele ridder die ik wou redden is thans buiten gevaar. Er bestaat dus voor mij geen enkele reden meer om naar jullie te komen. »

« Vergeet me, Mortimer, vergeet me, m'n vrienden. Ik wil slechts een eenvoudige mens zijn die eenvoudig en gelukkig leeft. Hertog Jacques van Monmouth, Engels kroonpretendent, is dood voor jullie! Vaarwel! » Dan bevoelt hij aan de kapitein: « Zet alle zellen bij! »

Op hetzelfde ogenblik schiet de Cameleon door de golven en verdwijnt zij snel van de Fulminante. Als de Chameleont van zijn verwondering bekomen is, geeft hij bevel het vuur te openen. De brigantijn is echter spoedig buiten het bereik van de kanonnen.

« Blijf daar niet staan als routzuielen! schreeuw Mortimer die schijnbeekt van woede. We moeten er achter! Ik ben er zeker van dat we hen inhalen. We rammen die brigantijn... »

«...en Jacques zal terug bij ons komen, zo waar ik Mortimer heet! » Zonder zich nog verder om de Licorne te bekommeren, opent de Fulminante de jacht op de brigantijn, die reeds aan de horizon verdwijnt...

SOLDATEN VAN NAPOLEON

TEKST EN
TEKENINGEN

Hassan en Kaddoor werden uit hun tijdperk geslingerd. Ze komen terecht nabij Embaleh op het ogenblik dat Napoleon er slag levert met de Mamelukken...

door JACQUES
LAUDY

TERWIJL
DE
GOED
UITGERUSTE
FRANSE KOLONNES
NAAR
EMBALEH
OPRUKKEN,
STOIVEN HASSAN
EN
KADDOER
NOG STEEDS
IN
GALOP VERDER...

De reservetroepen van de Mamelukken waren nogmaals een moedige, doch vergeefse uitval.

Ze rijden als een wervelwind.

De Turken bezwijken onder de slagen van de Fransen...

... Terwijl Napoleon zijn intrede doet te Embaleh...

... en zijn troepen de laatste weerstand breken...

...draven Hassan en Kaddoor voort.

De nacht valt en de late reizigers nemen hen voor Diinns !

Daar is de zee !

De paarden blijven eensklaps pal staan...

Het ADELAARSNEST

ROMAN VAN J. MEISSNER — GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

Kapitein Grey heeft van zijn buitengoed te Sieditka een opleidingsschool voor piloten gemaakt. Met zijn leerlingen maakt hij een grote vlucht. Tijdens een oponthoud te Zalesië, vertelt Grey zijn oorlogsavonturen...

Choeltcheski stond recht in het toestel en boog zich over zijn machinegeweer...

TWEE vliegtuigen waren opgestegen om twee uur lang rond te vliegen. Bijna de hele dag waren ze steeds met dezelfde boodschap teruggekeerd: Alles rustig. Niets te melden.

Ik steeg op met kapitein Koenitski, Zawada en Choeltcheski. Het was reeds laat in de namiddag en alles scheen kalm. Tot aan de stellingen waren het slechts twintig minuten vliegen. Het was inderdaad geen eigenlijke frontlijn, doch slechts stellingen: enkele loopgrachten beschermd door machinegeweren. Onderweg ontmoetten we de twee vliegtuigen die wij moesten aflossen. Ik vloog, zoals overeengekomen, naar het Noorden en kapitein Koenitski zette koers naar het Zuiden. Toch gingen we niet te ver uiteen, zodat we elkaar in geval van nood, te hulp konden snellen. Ik keek naar de grond. Er hing een bruine nevel over struiken en straten. Als die openscheurde kon ik de loopgrachten onderscheiden. De regimenten van Abraham lagen in halve cirkel achter de heuvels,

langs de steenweg en langs de rand van het woud tot aan een kleine rivier. In het woud was de vijandelijke cavalerie opgesteld. Daar er gewoonlijk niets gebeurde, verveelden die patrouillen mij geweldig... Ingespannen tuurde ik naar beneden. Opeens klopte kapitein Choeltcheski me op de schouder en riep:

— Wat is dat? Kijk eens goed... De Russen!... Ze vallen aan!...

Door het gebrom van de motoren kon ik nauwelijks verstaan wat hij me toeschreeuwde, doch wat ik zag was genoeg. We waren op ongeveer vierhonderd meter. Ik sneed het gas af en scheerde naar beneden. Het veld, daareven nog leeg en verlaten, leek nu wel een bruisende lavastroom. Dicht naast mekaar stormden de paarden vooruit. De kanonnen werden vlug tot op de heuvel getrokken en beschoten de troepen van Abraham. De machinegeweren ratelden. Ik zag dat het vliegtuig van Koenitski ook heel laag vloog. Choeltcheski stond recht in het toestel en boog zich over zijn machinegeweer.

Ik vloog zodanig, dat hij goed uitzicht en een breed schietveld had. Ik daalde nog. De paarden steigerten en werden schichtig door het oorverdovende gebrom van de motoren. Nu ratelden de machinegeweren op volle toeren; paarden en ruiters vielen. Ik draaide links, zwenkte naar rechts en onvermoeid stond Choeltcheski daar en schoot. Ook, Koenitski laat zich niet onbetuigd en de eerste aanval wordt afgeslagen. Op de heuvel verschijnt een ander regiment in volmaakte slagorde; ze stormen vooruit, doch de machinegeweren laten niet af...

Weer vallen paarden en mensen. De machinegeweren van de Russen beantwoorden nu het vuur van de Polen. De strijd is geweldig hevig. Lang blijft het onbeslist. Zullen de Russen terugkeren of oprukken naar de loopgrachten van Abraham?... Ze keren terug. Achter zich laten ze ontelbare doden en gewonden...

De motoren van ons toestel zijn warm gelopen, onze handen doen pijn van het machinegeweer te omknellen en het zweet loopt ons in stromen van het gezicht. Ik zoek het vliegtuig van Koenitski. Het hangt over het woud en wordt beschoten. De piloot schijnt dit echter niet te merken of althans niet van plan terug te keren...

Wij wachten op wat gaat gebeuren. Zouden ze het nog eens wagen? Ja, nogmaals lopen ze storm. Het is als een helse golf van vuur en rook die over het land slaat: vooraan staan de machinegeweren, die een kruisvuur openen. Kanonnen worden opnieuw op-

gesteld en vuren ook in onze richting. We schieten zonder verpozen en zaaien ontzetting en dood in de rangen van de aanvallers. De uren verlopen en nog schijnt het einde niet in 't zicht. Ik vloog op een gegeven oogenblik heel laag tussen de aanvalslinie van de vijand en onze infanterie. Boven het geronk van de motoren en het geratel van de machinegeweren hoorde ik het « Hoera »-geroep van de Russen. Op het moment dat ze bijna bij onze loopgrachten zijn, worden ze uiteengeslagen en achteruit geworpen. Ik dacht dat het daarmee wel gedaan was, doch de vijandelijke ruitertij is er, een eind verder, in geluk de rivier over te steken en galoppeert nu in de richting van onze flank. God weet hoe ze daarin gelukt waren! In ieder geval stonden ze er, en ik begon te vermoeden, dat hun eerste aanvallen slechts een manoeuvre geweest waren om onze aandacht af te leiden van de ware aanvalsplek. Een minuut heerst er opwinding in de rijen van de Polen, die vrezen dat ze niet zullen kunnen standhouden. In een oogwenk zijn de machinegeweren echter verplaatst en het regelmatig en snel geratel herbegint. Slechts honderd meter scheidden de paarden nog van de eerste loopgrachten. Ik rekende uit :

— Dat zijn acht seconden.

Het toestel van Koenitski scheert laag naar het midden van de vijandelijke rijen, terwijl het machinegeweer zonder ophouden ratelt en dood om zich heen zaait. Ik vreesde dat hij toch te stout was en te laag vloog, doch iedere keer als het nog slechts aan een haartje hing, richtte hij zijn machine weer op. Wat een vreselijk schouwspel!

Als Koenitski echter aan het woud komt, hebben de eerste rijen zich weer aaneengesloten en stormen verder naar onze linies...

Volgende Donderdag :

DE AANVALLERS WORDEN TERUGGESLAGEN

STOP!

- zoals vader
voor de vakantie.
- STOP in opgelegd goud.
 - STOP losloosend kadran.
 - STOP met twee afdrukknoopjes die het chronometreeren van alle sportwedstrijden toelaten.
 - STOP ankerbeweging en slinger met robijnen.
 - STOP is 10 jaar gewaarborgd.
- Deze prachtige chronometer wordt, voor enkele dagen slechts, aangeboden tegen de uitzonderlijke prijs van

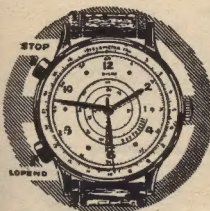
195 frs.

Haast je en stuur ons nog vandaag onderstaande bon.

BESTELBON

Wil ik tegen terugbetaling van 195 frs. ... prachtige chronometer(s) STOP zenden. Indien de chronometer niet aan de beschrijving voldoet, zal mijn geld terugbetaald worden.

Naam
Adres

195 fr.
tegen
terugbetaling

CHRONOBEL STOP
2, Rijkse Klarenstraat, 2
BRUSSEL (Beurs).

De avonturen van Kwik en Flupke JACHTAVONTUUR

DE BRONZEN SLEUTEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik, Saske en Wiske zoeken de bronzen sleutel. Yvon, handtanger van graaf Brocca, slongde er in deze te onvreemden. Rongoir waagt zich in de grot. Wiske, van haar kant, gaat er ook een kijkje nemen...

Zou het de bedoeling zijn mij hier binnen te lokken? Ik hoor een zacht gekraak... het komt nader...

Indien er daar binnen gevaar is, zullen een paar schoten het uit de weg ruimen!

Ondanks het schieten, komt het sinistere gekraak steeds nader... langzaam maar zeker... Rongoir krijgt schrik!

Een eind verder in de grot schakelt het Rode Masker plotseling het licht uit.

Een toverachtig lichtschijnsel gloeit in het hol... het gekraak wordt heviger... Dit geheimzinnig licht is te veel voor de gespannen zenuwen van Rongoir...

...die hals over kop vlucht en via de tunnel in open zee komt en naar het yacht zwemt.

De verrassing werkte vlugger dan ik dacht! Een volgende maal zal zij volledig zijn en hem alle luit benemen hier nog weer te keren.

Voorzien van een zuurstofapparaat met drie hulzen zwemt het Rode Masker eveneens naar de open zee...

Ze maken zich klaar om af te varen! Zoveel te beten! Ik kan dan rustig de laatste zak in de grot brengen.

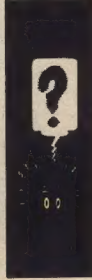
In de andere gang is Wiske tot bij de motorboot geklauterd en vindt er een toegebonden zak.

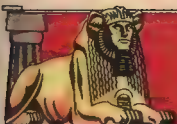
Nu wil ik toch eens weten wat het Rode Masker met die boot vervoert? Ik zal de zak daarna netjes weer sluiten.

Plotseling suist er een steen door de lucht en slaat de kandelaber om. Het wordt pikdonker in de grot...

?

DE NIEUWE LOTGEVALLEN VAN ALEX De Gouden Sfinx

Alex gaat, in opdracht van Caesar, naar Egypte om een belangrijke opdracht te vervullen. Als hij eindelijk de tempel van Eifaand gevonden heeft, wordt hij door Karan verrast en gevangen genomen...

VAN JACQUES MARTIN

TEKST EN TEKENINGEN

De «pharaon» geeft Karan een teken en deze komt onmiddellijk nader. De Pheniciër luistert met zichtbaar welbehagen naar de bevelen welke de man met het gouden masker geeft.

Dat zal gedaan worden!

Dan richt de pharaon zich tot de wachtsters.

Ga buiten!... Laat me alleen met deze lange vreemde.

Buigend verlaten de aangesprokenen de zaal

Enkele moeten in de omgeving blijven, zodat ze kunnen toe snellen wanneer ik roep.

De man met het masker nodert Alex.

Eindelijk ben je in mijn macht!... Sedert weken wacht ik op dit ogenblik je wou mijn ondergang...

Aan het eind van de zaal wordt de voorhang op zij geschoven...

Ik had bevel gegeven je te doden, waar men je ook vinden mocht.

Het is niet meer nodig dat je sterft. Je bent aan mijn genade overgeleverd!

God! Die stem?...

Ik heb besloten je hier te houden, want ik kan iemand als jij best gebruiken. Indien je er in toestemt mij te dienen, zul je rijk en machtig worden. Zo je weigert, betekent dit voor jou de slavernij. Je hebt slechts te kiezen.

Als ik zijn masker eens kon afrukken!

Wat zeg je er van?... Ik verwtig je op voorhand dat je me niet zult kunnen bedriegen, je zult vooral op de proef gesteld worden, zodat ik me van je trouw zal kunnen overtuigen!

Ik antwoord niet aan een man die zijn gelaat verbergt!

Plotseling neemt de pharaon zijn dolk.

Dit masker hindert me, maar het is onmisbaar voor het uitvoeren van mijn plannen. In de ogen van de Egyptenaren ben ik een soort godheid. Eens dit land overwonnen, maak ik me meester van de rest van de wereld!

Je moet nochtans een beslissing nemen voor ik mijn masker afneem.

De gemaskerde is nu tot vlak bij de voorhang gestopen...

Ik heb de kans om eerst Egypte, daarna Griekenland en Rome te veroveren!

Niemand! Ik zou gezworen hebben dat die voorhang bewoog!

Ea... je antwoord?

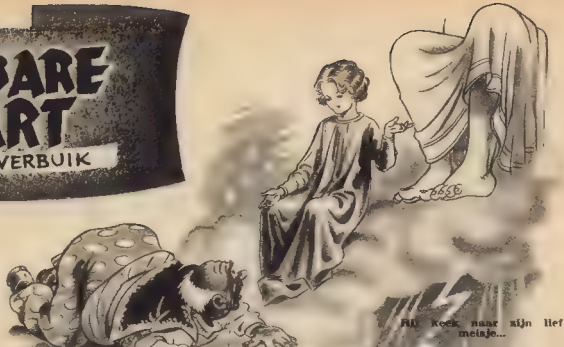
Neem je masker af en je zult het vernemen!

Plotseling stoot hij de dolk in de voorhang.

En dat ondanks Senoia en ondanks de verraders!

Wat ben je koppig!... Dien te erger voor jou. Ik heb nog andere middelen... Hallo, wacht!... Hallo, wacht!

DE ONDERBARE HEILIGHE MARIE VAN RIETJE RANS OF BOLLE VERBUIK

RIJ Keek naar zijn lief meisje...

hoe laat het was : de vraag was toegestaan
Aan zulke vagebonden, knorde hij blin-
smond.

Rietje was aan 't peizen en hij dacht dat hij
Onze Lieve Vrouw misschien plezier kon doen
met Haar enige rijksen op te dragen. In zijn
jonge tijd was hij een stuk pofest geweest; hij
zou het maar riskeren. Waardig van houding
ging hij tot voor de troon van de Heilige Maagd
en droeg zijn bedietje voor :

Onze Lieve Vrouw, zo lieflijk en zo schoon,
Gezellen, zeer verheven op Uw troon,
Verlos ons als 't U beleeft van d'hellenacht,
O moeder Gods, vraag aan de Heer, Uw zoon,
Want Hij ons laat in d'eer hemel woon.
En ons genadig nodigt aan Zijn luifelen,
Hij voorziën van patrijzen en van wafelen

Rietje boog nogmaals eerbiedig. Hij had zijn
karamellenvrzen gevoelig voorgedragen, en het
scheen hem dat de Heilige Maagd er mee inge-
nomen was, want ze had aandachtig gekeurd en
op het einde, aan de wafelen, speelde er een
hemels lachje om Haar mond

Sint Pieter was van oordeel dat die lulpeot ge-
neez Onzekees had gemaakt; hij pietste zijn
boek open en hij begon :

— Beschuldigde Verbuik Boudewijn, bijge-
naamd Bolle, wat hebt gij op de beschuldiging
te antwoorden ?
Bolle was nu heel de kluts kwijt... Antwoorden,
wat kon hij antwoorden ? Al de streken, die hij
uitgeken had, al zijn zonden stonden op dat
boek, dat was zeker, ze kenden zelfs zijn bij-
naam : Bolle... Hij was geheel uit zijn lood

— Me... me... Meneer Ons Here, haktele hij,
ik e... een, een bolleke in me... Zijn
adamsappel wipte op en neer. Het was hoogst ko-
misch, maar voor Bolle was het tragisch; zijn
geval was hopeloos... Onze Lieve Vrouw bekeek
hem compassies

— A ja, een bolleke, gekescheerde Sint Pieter,
ge zit al met de daver, he ! Maar ge moogt
wachten, zulke ! Ge zult er niets bij verliezen
Nu wendde hij zich tot Rietje :

— De andere beschuldigde... Wat hebt gij te
zeggen ? Deze beschuldigde was nu juist geen kat
om zont handsochen in een zak te slooppen

— Wie wet, vriend, troostte Rietje... We zijn
wel zondige mensen, maar we zijn arm, en de
goedheid van Ons Heer gaat naar de kleinen
Gode genade kwam over Rietje, van nu af zou
hij het goede pad bewandelen. Hij vouwde de
handen samen, knield neer en vroeg vergiffenis
aan God de Vader :

— 't is goed, 't goed, bekende Sint Pieter, uw
berouw maakt veel goed, maar... 't is spijtig dat
't zo laat komt... Sta op, gij hebt gedaan

— Gij nu, Verbuik. Hij keek in zijn boek.
Hier lezen we, zo meldde hij, dat ge uw leven
lang een lichte man waart. Bolle verschoot niet
weinig : In de hemel stond hij bekend als een
lichte man ! Dat moest een missing zijn die hij
vroeg aan Sint Pieter van hem ne keer goed te
hebben ! Maar het antwoord was daar seffers
— Ik ben nooit mis, man; op de weegschaal
hebt ge maar 't gewicht van een pluim.

Maar, dat... dat en kan niet zijn. Sint Pieter
stortte de dikke, een pluim, en ik weeg
150 kilos... Ge moet dat tegen komen !

Sint Pieter betoogde dat zijn lichaam niet in
rekening kwam

— Breng het toch maar in rekening, toe !
— Nee, weelde Sint Pieter kordaat... We hebben
alleen te doen met uw verstand en te zien
zo klein. Gij hebt veel te veel misbruik gemaakt
van de goede spijzen, die Onze Lieve Heer aan
de wereld heeft gegeven; gij zijt er veel te zwaar op
geworden

Dat was te veel voor Bolle : hij lapte er 'n kra-
kenke nondevondome uit. Het was de eerste keer
sedert de hemel bestond, dat zoiets gebeurde. Hij

geraakte er heel in astrabantie van, God de Vader
was rechtstreeks, Marieke sloeg benaauwd de han-
des voor haar ogen. De enkelkes waren gereed om
weg te vluchten, ze repten al hun vleerkes... En
Onze Lieve Vrouw ? Zij, Zij was verdrietig omdat
Haar klant zijn zaak verbrodde. Hoe spijg !

Bolle wist eerst niet wat er gebeurde was...
Dan viel het hem te binnen, dat hij nog al heftig
geprotest had... Hij viel haast van zijn stek-
ken van schrik. Hij zakte voor Ons Heer op de
knieën en beschuldigde zich met wel honderd
kruisen te slaan, op zijn borst en op zijn buik.
O e... e... O. Onze... Onze Lieve, Lieve
Here, haktele hij, d...

Hij geraakte helegans uit zijn center, hij was
zo ongelukkig, de hemel was voorn hem verloren
Hij zocht hulp bij Rietje, zijn allerbeste vriend...
En Rietje kwam hem te hulp

— Als... als 't U beleeft, Onze Lieve Heer,
zo sprak Rietje, als 't U beleeft... Sint Pieter
heeft mijn vriend zo raar aangepakt : eerst
heeft-ie hem te licht bevonden, een pluim, en
seffens daarachter veel te zwaar... 't is daarmee
dat-ie gesakkerd heeft. Vergoet het hem als 't
U beleeft. Hebt Gij niet leverans gezeld, Onze
Lieve Heer, dat 't vlees zwak is ?... In het dan
te verwonderen dat mijn kameraad, die zo dik
is, veel gezondigd heeft...

Onze Lieve Vrouw had meer dan ne keer
schone geknikt, en Bolle was een beetje op zijn
pas gekomen

— O ja, ja, smeekte hij, ik zou toch zo geren
in de hemel komen, Zoete Lieve Heer, ik zou
hier bij Marieke zijn, mijn dochterke... Laat mij
bij Marieke blijven

Hij keek naar zijn lief meisje, zware tranen
teekten langs zijn kaken. Sint Pieter was echter
zo gauw niet voldaan. Hij vond dat het vijgen
waren na Pasen

— Als uw avekaat er u niet doortrekt, be-
sloot hij.

Hij richtte zich eerst tot God de Vader. Daar-
na verdonde hij piechtig

— Het woord is aan de Heilige Maagd, moe-
der van God

Onze Lieve Vrouw stond recht. Wat zag zij
jong uit en schoon... O, het zacht gelaat,
met zoveel reinheid overtoegen... Ze keek eerst
vredig op naar God de Vader... En dan sprak
Zij : de klank van Haar stem was zo zuiver als
kristal

— Mijn Heer en mijn
God, ik ben zeer ge-
wikkeld in de verdieding te
mogen voordragen
van de beklaanden...
Ik dank U, Zij komen
uit Uw schone land van
Vlaanderen... Van de
Leie tot de Schelde,
en van de helte tot de
zee, bloeten Uw
en mijn naam op de lip-
pen van de mensen
Godlieve en Maria.

De kerken en kapelle-
lijzen zijn er gezaaid
lange de wegen, als zo
vele bloemen van de-
votte, U en mij ter
ere... Het is ook het
land van de machtiege
kathedraalen en heilige
kloosters : zij staan
daar als de heilige
gestuigen van het gods-
dienstigt leven van een
volk... En dat volk

het bedrijf voortgezet van Uw beminde Sint Ni-
klaas : zij brachten blijheid aan arme kinderkes
Een heerlijk gebaar, omdat het komt van scha-
mele mensen zelf... En hebben ze soms geleefd
in overdaad van leven, dan ligt dat niet aan hen
zelf, maar wel aan het verleden : Vlaanderen
heeft verdrukking en oorlogen gekend, eeuwen na
eeuwen. En toch, door al die droeve tijden heen,
is Vlaanderen U trouw gebleven, o mijn Heer en
mijn God, vertrouwend in Uw goedheid en Uw
liefde... Ik bid U, om der wille van die trouw, en
om der wille van Marieke, het braafste engelke
van de hemel, schenk genade, genade aan mijn
beschermelingen.

Onze Lieve Vrouw richtte smekend de ogen tot
God. Rietje en Bolle waren ontroerd tot in 't
diepste putje van hun ziel. Bolle snikte. Rietje
ging tot bij de Heilige Maagd; hij knield neer
en zoende de zoom van haar mantel. Bolle knield
naast hem

— Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen, baden
ze, bid voor ons

Sint Pieter vroeg of de beklaanden nog iets te
zeggen hadden

— Nee, nee, verzekerde Rietje, nu zien we
klair nu weten we : hier is 't al goedheid en
liefde... Vergoet ons onze schulden, o Heer !
God de Vader stond recht en Sint Pieter zei

— Aangezien uw berouw en de bede van de
Heilige Maagd, in acht nemend de diepe ver-
knuchtheid van het Vlaamsche volk, schenkt de
Heer u vergiffenis... Sta op... En opdat gij
gelugenis, zoedl kunnen afleggen van uw be-
rouw, zult ge naar de zinde terugkeren.

Het paradijsachtig visioen was nu afgeloopen.
Bolle strekte de armen uit. Hij riep op Marieke :

— Marieke ! O Marieke !...
God de Vader, de Heilige Maagd, Marieke, de
engelen en de heiligen verzoegen den gouden
degenstering. Een gouden doreelief in van wee-
moed sloeg over de twee vrienden heen

— Rietje zei :

— Vriend, Ons Heer is weg, en met Hem is
alles licht weg. Ik ben zo triestig, nooit van mijn
vriend heb ik mij zo verdrietig gevoeld... En nu,
nu... Wat heb ik nu om geboren op d'erde ?

— En dan dagen of wisten ze van niets meer...
Zo eindigde de wondera hemelvaart van Rietje
en van Bolle

G. M. MARTENS.

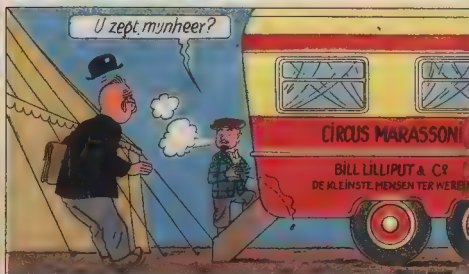
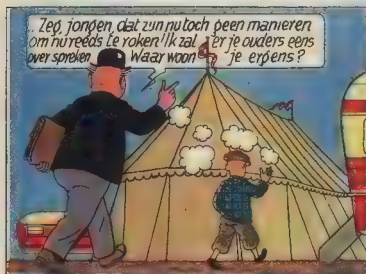
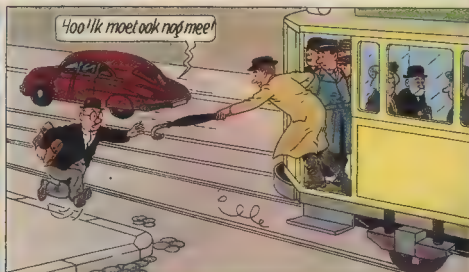

Het paradijsachtig visioen werd wazig...

DE AVONTUREN VAN M. MUS

WAT 'N DURF...

De eerste sloepen hebben de oever bereikt en de mannen springen aan land. Ze verdwijnen in het struikgewas...

... terwijl de andere sloepen nog onder vuur liggen. Alle kapers komen...

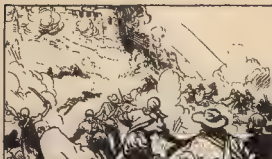
... echter behouden aan land en gaan naar het fort...

De Spanjaarden trachten het oprukken naar het fort te beletten, doch worden buiten gevecht gesteld...

Vooruit! Aanval op het fort!

Even voor de vesting moeten ze halt maken, want deze is op een hoogte gelegen, wat in het voordeel is van de Spanjaarden.

We mogen onze soldaten niet aan het gevaar blootstellen. We moeten een list gebruiken...

We zullen 'n vleugel van het fort opblazen...

Prachtidee, maar het risico is groot...

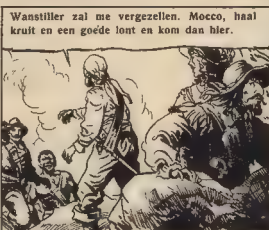
Ik wil het doen, kommandant!

De Zwarte Kaper en L'Glonese zien dat de innamen aldus onmogelijk is...

Jij, Carmaux? Weet je hoe gevaarlijk het is?

Ik wacht slechts op je bevelen!

Wanstillen zal me vergezellen. Mocco, haal kruit en een goede lont en kom dan hier.

De kapers liggen achter de rotsen en schieten op enkele roekeloze Spanjaarden...

Het plan wordt uitgevoerd. Enkele minuten later reeds doet een geweldige ontploffing de aarde beven. Een gedeelte van het fort gaat de lucht in. De stenen vliegen ver in de ronde...

Volk van de zee, ten aanval!

De kapers profiteren van de algemene verwarring en geven bevel tot de aanval...

Herrie om de Wegluis!

SEDERT enkele maanden heerst er grote opwinding in de Amerikaanse automobielkringen. De constructeurs vragen zich met schrik af, en terecht, of ze er niet verkeerd aan deden, alléén grote wagens op de markt te brengen. Alles wel beschouwd zijn die kleintjes nog zo slecht niet!

Toen de éérste Europese auto's door de straten van de Amerikaanse steden reden, keken de Yankees hun ogen uit hun kop en lachten zich haast een bult. Vooral de Renault 4 PK. was het middelpunt van de algemene hilariteit. Wat kwam zo'n wegluis in Amerika zoeken? Zou die stumperd nu werkelijk met hun Fords, Chevrolets, Cadillacs en andere vernikkelde reuzen willen concurreren? Doch de vrolijkheid werd verbazing en toen bewondering! Iedereen is er thans in de Verenigde Staten van overtuigd, dat de Renault 4 PK. uitstekend geschikt is om in de grote steden gebruikt te worden. In een overvolle straat, waar niemand meer doorheen kan, daar kan de kleine Renault nog door glibberen! Het benzineverbruik is daarbij heel gering.

DE Citroën, en in het bijzonder de 15 PK., laat de Amerikaan sprakeloos van verbazing. Zelfs de New-Yorkse politie kreeg schik in die vlugge wagens die zo uitstekend de baan houden. Ze bestelde er een groot aantal en wil deze van twee carburateurs laten voorzien om de snelheid nog te verhogen... Voor de gangsters een eerder somber vooruitzicht!

HET GEHEIM VAN DE NIEUWE CITROËN

HET nieuwe model van deze bekende Franse firma wordt met ongeduld tegemoet gezien. Normaal zal men er in het Parijse Automobielsalon, dat in Oktober gehouden wordt, mee uitpakken. Hoe zal deze auto er uit zien?

Verschillende meningen worden geopperd en vele veronderstellingen gemaakt. De carburateur zou o.m. afgeschaft zijn... Aan de andere kant wordt er beweerd, dat de firma voorzichtigheidshalve bij de oude formule gebleven is. De directe injectie van de benzine in de zuigers zou nog niet volmaakt in orde zijn.

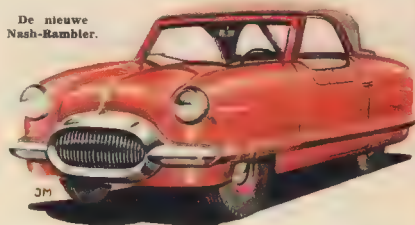
In ieder geval werd de carrosserie vernieuwd. Het model dat jullie allen goed kennen stamt reeds van 1936! Veertien jaar oud dus. Citroën heeft hier beslist een record gevestigd en nu mag het model wel eens veranderd worden.

De nieuwe Citroën (8 en 12 PK.).

De nieuwe voor-aandrijving zou op twee types toegepast zijn, nl. op een 8 PK., voorzien van een motor «flat-four» (vier platte cylinders) en een 12 PK., met een motor «flat-six». Nu, we zullen het afwachten!

De nieuwe Nash-Rambler.

EEN NASH MET FIAT-MOTOR

DE Nash-fabrieken hebben de stoet kleine Amerikaanse wagens geopend! Ze bouwden de Nash-Rambler, een «echte» kleine wagen. Het is echter slechts een prototype en wordt in de voornaamste steden tentoongesteld. De agenten van de firma peilen de opinie van de kopers en vragen hen de daarvoor bestemde formulieren te willen invullen. Naar verluidt zou de Nash-Rambler twee honderd vijftig duizend gunstige adviezen moeten krijgen, vooraleer met de constructie aan de lopende band wordt begonnen. Het plezierigste van heel de zaak is zeker het feit, dat de Nash-Rambler de wereld ingestuurd wordt met een Fiat-motor! Zonderling, niet?

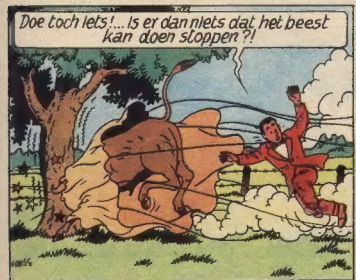
In een volgend artikel, zullen we handelen over de omwenteling welke de kleine wagen in de Amerikaanse auto-industrie heeft teweeg gebracht en ook vertellen hoeveel firma's reeds een zusterwagentje van de Nash-Rambler klaar hebben!

De vaarwelachtige Signor Barelli

Tijdens een proefvlucht stort 'n atoomvliegtuig naar beneden. De toneelspeler Barelli woont, verkleed als reporter Randor, deze vlucht bij. Hij heeft een verdachte kerel opgemerkt...

Tekst en tekeningen

van Bob DE MOOR

DE VUURSCHOTELS of het raadsel van de vliegende schijven

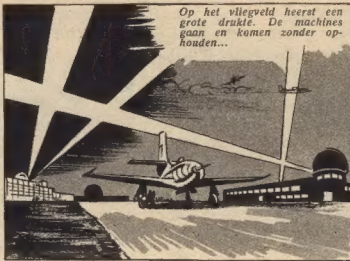
Jess Winter, een jong piloot, maakt jacht op de vliegende schotels. Er werd nog geen resultaat bereikt. Billy verlaat zijn vriend Jess geen voet...

In de auto geeft de chauffeur een paar woorden uitleg.

Iedereen is op zijn hoede. Een piloot beweert dat hij een vliegende schotel zag neerkomen...

Een vliegende schijf kwam neer en we moeten absoluut de eersten zijn om de wrakstukken te onderzoeken...

Op het vliegveld heerst een grote drukte. De machines gaan en komen zonder ophouden...

Dat is de streek welke reeds door uw vrienden afgezoekt werd. Ze zochten heel lang, doch tevergeefs...

Maar, waarom?

Professor Break kon zijn ongeduld niet bedwingen en is Jess tegemoet gelopen.

Winter, eindelijk ben je daar!

Een sluw glimlachje glijdt over het gezicht van de geleerde...

Omdat er niets was, doch... daar is er misschien iets...

Hij wijst een punt in het centrum van Brazilië. In twee woorden verklaart hij waarom hij de piloten een andere kant wiststuurde...

We moeten onze rivalen op een dwaalspoor brengen...

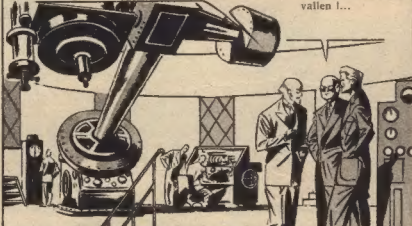

Nu zullen zij daar zoeken, terwijl wij het elders beproeven...

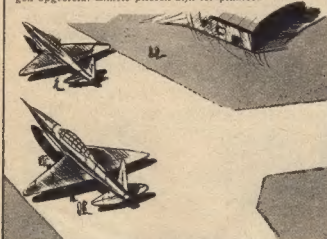
Ja, ik begrijp het!

Wij hebben de val van een zwaar object geregistreerd en de plaats ongeveer kunnen localiseren. Een van onze correspondenten uit Brazilië zag het tuig vallen!...

Niet ver van de Amerikaanse grens, in een afgelegen plaats van Mexico, worden een paar jagers goed verborgen opgesteld. Enkele piloten zijn ter plaatse.

Uw opdracht bestaat er in de vliegtuigen, die opstijgen van de basis van dokter Break, te vergezellen. Schiet echter niet op hen!

Er zullen enkele van onze mannen ter plaatse zijn om de stukken van de vliegende schijf op te rapen...

Snake... Er is een cijferboodschap toegekomen!

UIT DE VIER WINDSTREKEN

IN DE LAGE LANDEN
ZINGT DE TIJD!

ZO schreven de reizigers in vroegere eeuwen over onze belaaarden. Is het dan alleen maar in de Nederlanden dat er belaaarden te horen zijn? Neen, maar wanneer men weet dat Nederland er 65 bezit, België 45 en Frans-Vlaanderen 20, dan maakt dat een totaal van 130 belaaarden voor de Lage Landen en in het overige gedeelte van de wereld vindt men er maar 40. Meer dan de drie vierden van al de belaaarden ter wereld bevinden zich dus in de Nederlanden.

HOEVEEL TELEFOON-
TOESTELLEN ZIJN ER IN
DE WERELD?

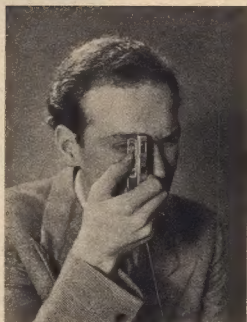
VOLGENS de laatste statistieken waren er op 1 Januari 1949 in het totaal 65.800.000 telefoontoestellen. In één jaar tijd waren er niet minder dan 5.200.000 bijgekomen! In zes landen zijn er meer dan 5 telefoons per 100 inwoners: Verenigde Staten 26,1; Zweden 22,1; Canada 18,8; Nieuw Zeeland en Zwitserland 17,2; Denemarken 15,3; Groot Brittannië 9,8; België 7; Frankrijk 5,5 en Italië 2,2.

ZIJN ER EERLIJKE DIEVEN?

Deze vraag heeft de bekende Franse toneelspeler Maurice Chevalier zich tijdens de laatste weken gesteld. Men heeft namelijk zijn auto gestolen, een grote Citroën. Hij heeft langs de pers de dief gezocht ten minste de waardevolle persoonlijke papieren terug te bezorgen die achter in de wagen lagen.

Of de dief « eerlijk » was hebben we intussen nog niet vernomen.

GAAT DE SCHEVE TOREN VAN PISA OMVER
VALLEN?

VOLGENS de laatste berichten uit Pisa, is het slecht gesteld met de beroemde toren van Pisa. In 1817 hadden twee Engelsen de graad van overhelling van de toren gemeten, en toen hing hij 4,52 m. buiten zijn as. Volgens de jongste opmetingen hangt hij nu reeds 4,77 m. buiten zijn as. Het schijnt dat de situatie van jaar tot jaar verergerd. Men heeft er nu bij de Italiaanse regering op aangedrongen om dringend in te grijpen en de toren van een gewisse val te redden.

WAT HEEFT DEZE MAN IN ZIJN
HANDEN?

Het is alleszins geen vuurslag, al heeft het er misschien wel het uitzicht van. 't Is een miniatuurcamera, die door de Duitse spionnen reeds vóór de tweede wereldoorlog met sukses gebruikt werd om vestingswerken, vliegvelden en andere verdedigingsinstallaties te filmen. Men heeft er niet alleen in Europa, maar ook in Azië mee gewerkt. De Duitsers hadden waarschijnlijk enkele van die gevaarlijke, maar zeer interessante cameratjes, aan hun Japanse bondgenoten afgestaan. Na de oorlog is een Amerikaanse fotograaf er in geslaagd met zo'n dingetje het zeer strenge verbod te ontwijken, om een terechtstelling op de elektrische stoel te fotograferen. Hij heeft er de scherpste politiecontrole mee kunnen verschalken.

DE GOEDE CHOCOLADE *Cote d'Or*, PRESENTEERT JULLIE:

De Lotgevallen van Mijnheer Cotdoor : DE GOEDE REMEDIE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR EDGAR-P. JACOBS

Professor Ahmed heeft zijn onderzoekingen voortgezet en slaagde er in een nieuwe tekst te ontcijferen. Mortimer wordt op de hoogte gebracht en komt onmiddellijk naar het museum.

